

Bökversek, betűkre

(A) kezdet

*A kezdet mindig nehéz.
Úgy remeg a fűnyírón,
mintha lenne bőszi írón,
s nyírni-írni volna kész a kéz.
Betűt vagy füvet,
vetni vagy vágni — mindegy?
A nyírás jólesik.
Legelni hajtja ökreit
a gazda — játékból. Mintegy.*

(Cs)ütörtök

*Csütörtökön csülkeit az úr
buborékos, híg azúrba mártja,
s mert a kurzus álma zavaros,
nézi, hogy foly Duna és Maros,
majd megfogadja bösen:
az újbólilból ő sem
maradna ki, nem mond csütörtököt;
ha kérdezik, majd tódit:
étlen-szomjan kitart az expóig.*

(D)-tartó

*Mondanád drága, dús csigaháznak,
de nem az; mondanád: dudu;
mondd inkább: didi — nini!
Körteforma! Fény selymébe
öltözött, D-tartója burkából kisiklik,
kinéz rád, mit bambáskodsz?
Mondd édes dinamitnak.*

(E)lem

Sellő haját a szellő
égre fújja — elemi elem.
Lemegy a nap, feljön a nap.
Föl-fele nő, al-fele hal,
hálni véle így ne akarj.
Ha hőben a hús mély lánya
homokra hever —
jobb lesz néked: el, csakis el.
Lemegy a nap, feljön a nap.

(K)onkrét

Korunk konkrét. Ki van kötve.
Kötél az övre, rászorul,
a rét meg ring mégis,
a konk is meg én is —
„én nem”, tiltakozik énem.

(P)osztmodern

Pazar lehetsz, pazarló soha.
Precíz, és ne precióz!
Konstruálj, fiam, a szerkezet
a legszebb élvezet, élvezet oda —
mennyei kéj, már-már a mámor maga:
egy meleg-puha, posztmodern P!

(Q)-ötlet

Quo vadis? Az ötletektől óvakodj.
És miért is lenne luxus a gusztus.
A képzelet meg mindig erkölcstelen,
az ördög segge amúgy is megjelen —
és szájaló szádra forr, te esztelen.

(Ü)resen

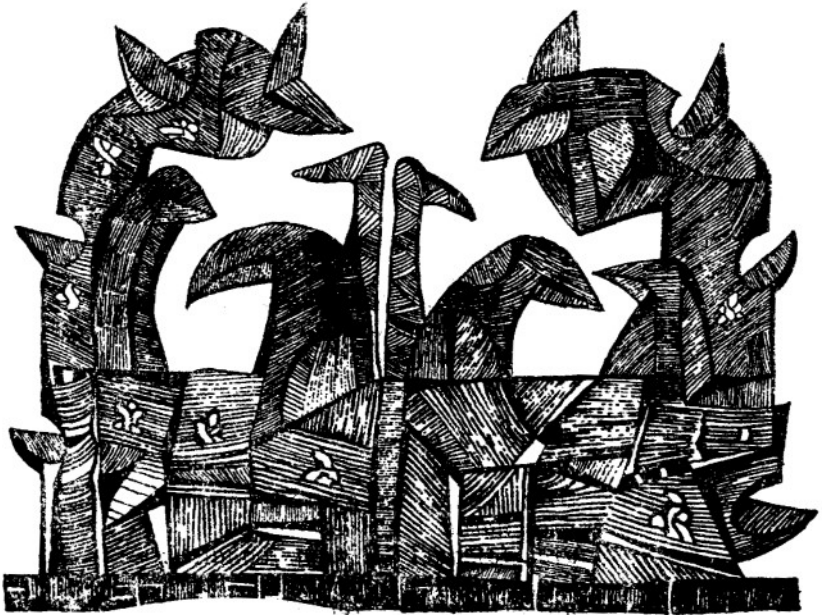
Üres zsebű, mit akarsz,
üres hasad miért is korgatod,
üres fejeddel föl nem foghatod:
üresen ügyes úgy lehetsz, ha
ügyesen látszol, telinek mutatod
hasad, fejed, zsebed, szíved — ej hát,
mit nyomakodsz az úr küszöbére?

(V)égül

Végül is madár, eljön érted.
Meztelen melle végítélet.
Szárnyözön zúg, egy tollvitorlás.
Szirének, zene, éjbeomlás.

(Zs)-vég

Zsörtölődnek és lökdösődnek,
fölnyársalják egymást a népek,
zsarnok a zsarátnokot gyártja,
zsongásban a tavasznak nincs párja —
ó, pártok, fércék, indulók, éjek!
A zs-nek mindig az a lényeg,
hogy túlélje a végső z-kezt
és visszafelé nézvést ő legyen
a kezdet, a káosz köldöke; tessék.

SZENTI ERNŐ GRAFIKÁJA